

LAGUTSKOTTETS BETÄNKANDE 42/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till revidering av lagstiftningen om parkeringsövervakning

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 10 november 2010 en proposition med förslag till revidering av lagstiftningen om parkeringsövervakning (RP 223/2010 rd) till lagutskottet för beredning.

Åtgärdsmotion

I samband med propositionen har utskottet behandlat följande åtgärdsmotion, som remitterades till utskottet den 25 oktober 2007:

- AM 32/2007 rd Lagstiftning om privat parkeringsövervakning (Sampsa Kataja /saml.).

Utlåtanden

I enlighet med riksdagens beslut har grundlagsutskottet och förvaltningsutskottet lämnat utlåtande i ärendet. Utlåtandena (GrUU 57/2010 rd och FvUU 31/2010 rd) återges efter betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lagstiftningsråd Jaakko Rautio, justitieministeriet

- lagstiftningsråd Pertti Normia, inrikesministeriet
- budgetsekreterare Niko Ijäs, finansministeriet
- förvaltningsrättsdomare Reijo Kostamo, Tavastehus förvaltningsdomstol
- överinspektör Marko Peltonen, Regionförvaltningsverket i Södra Finland
- jurist Mika Hakamäki, Konsumentverket
- jurist Petteri Aumala, Esbo stad/kommunalt teknik
- jurist Jenny Koivisto, Finlands Kommunförbund
- chefsjurist Anu Kärkkäinen, Finlands Fastighetsförbund rf
- Operations Manager Kirsi Alanne, Suomen Pysäköintiyhdistys ry
- professor Olli Mäenpää
- professor Matti Tolvanen.

Skriftliga utlåtanden har lämnats av

- kommunikationsministeriet
- högsta förvaltningsdomstolen
- Helsingfors tingsrätt
- 24hPartner/Contax Ab
- Finlands Advokatförbund.

Dessutom har utskottet fått ett skriftligt utlåtande av Finlands Stämningmän JHL rf.

PROPOSITIONEN OCH ÅTGÄRDSMOTIONEN

Propositionen

Regeringen föreslår en revidering av lagstiftningen om parkeringsövervakning. Propositionen syftar till att förebygga felparkeringar och ge mångsidigare och effektivare medel att ingripa mot dem samt förbättra fastighetsägarnas och fastighetsinnehavarnas möjligheter att besluta om användningen av en fastighet med beaktande också av rättsskyddet för förarna samt ägarna och innehavarna av fordon.

Enligt förslaget till lag om offentlig parkeringsövervakning som ingår i propositionen ska polisen samt, om det i kommunen har anordnats kommunal parkeringsövervakning, den kommunala parkeringsövervakaren och parkeringskontrollanten sörja för offentlig parkeringsövervakning. Lagens tillämpningsområde ska omfatta överträdelser av bestämmelserna om stannande, parkering och användning av parkeringsskiva samt tomgång.

För en felparkering ska det kunna tas ut en felparkeringsavgift på 20—80 euro. För samma fortsatta felparkering får det påföras högst tre felparkeringsavgifter. Man får klampa fordon för att förhindra att det förflyttas, om felparkeringen har varat i två dygn eller om det med samma fordon har begåtts fem olika felparkeringar för vilka lagakraftvunna felparkeringsavgifter har påförts men dessa inte betalats. Det ska vara möjligt att påföra felparkeringsavgift för tomgångsförseelse. För en ringa felparkering eller tomgångsförseelse ska det vara möjligt att ge en anmärkning eller meddela åtgärdseftergift.

Begäran om omprövning av ett beslut om felparkeringsavgift ska få göras hos parkeringsövervakaren, vars beslut kan överklagas hos förvaltningsdomstolen. Efter det kan beslutet över-

klagas hos högsta förvaltningsdomstolen, förutsatt att den beviljar besvärstillstånd.

Enligt förslaget till lag om privat parkeringsövervakning kan fastighetens ägare eller innehavare övervaka parkeringen på privat område och i terrängen. Denna kan också överföra rätten att övervaka parkeringen till en annan person. En anmälan om privat parkeringsövervakning ska göras till regionförvaltningsverket. Verket kan med anledning av ett förfarande i strid med skyldigheterna ge den som sörjer för parkeringsövervakningen en anmärkning, förplikta denne att rätta till sitt fel eller förbjuda verksamheten för viss tid.

För olovlig parkering kan det debiteras en övervakningsavgift som inte får vara högre än den parkeringsavgift som tas ut på motsvarande område. För samma fortsatta olovliga parkering får tas ut tre övervakningsavgifter. Villkoren för parkering och övervakningsavgiften för olovlig parkering ska anges på ett sätt som tydligt och entydigt kan observeras. Om övervakningsavgiften inte betalas frivilligt, måste talan väckas vid tingsrätten för att få in avgiften.

I propositionen föreslås det dessutom ändringar i miljöskyddslagen, lagen om flyttning av fordon och lagen om förvaltningsdomstolarna.

Lagarna avses träda i kraft under hösten 2011. På grund av de åtgärder som verkställigheten av lagarna kräver kan de dock träda i kraft tidigast sex månader från det att de har antagits och blivit stadfästa.

Åtgärdsmotionen

AM 32/2007 rd. I åtgärdsmotionen föreslås det att regeringen vidtar åtgärder för att bereda en lag om privat parkeringsövervakning.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

*Allmän motivering**Offentlig parkeringsövervakning*

Regeringens proposition handlar om en totalrevidering av lagstiftningen om parkeringsövervakning. I lagförslag 1 i propositionen föreskrivs om offentlig parkeringsövervakning. Bland annat förslaget att höja felparkeringsavgiften och möjligheten att åtgärda systematisk felparkering och att klampa fordon medför ändringar i parkeringsövervakningen. Tanken är dels att förhindra felparkeringar, dels öka möjligheterna att sanktionera dem.

Utskottet anser att reformen av lagstiftningen om offentlig parkeringsövervakning är motiverad och lämplig och tillstyrker lagförslaget men med följande anmärkningar och ändringsförslag.

Privat parkeringsövervakning

Det finns för närvarande ingen lagstiftning om privat parkeringsövervakning. Högsta domstolen har ansett att parkering på ett privat område med tydlig parkeringsskyltning innebär att det mellan det företag som övervakade parkeringen på området och den förare som hade parkerat en bil där hade uppkommit ett avtal enligt villkoren på skyltarna, vilket sålunda innebär skyldighet att betala övervakningsavgift i det fall att parkeringen hade skett i strid med villkoren (HD 2010:23).

I lagförslag 2 föreslås det att privat parkeringsövervakning ska kunna ordnas på privat område eller terräng och att det är fastighetens ägare eller innehavare som ska svara för den. Rätten att sköta parkeringsövervakningen ska kunnas överföras på tredje part. Utgångspunkten för förslaget om privat parkeringsövervakning är att fastighetens ägare eller innehavare har rätt att besluta om hur fastigheten ska användas. Vägtrafiklagens (267/1981) 28 § 3 mom. fastställer att det är förbjudet att parkera på privat område utan tillstånd av fastighetens ägare eller innehavare. Enligt lagförslaget får för felparkering påföras en övervakningsavgift som till beloppet inte får vara högre än den felparke-

ringsavgift som tas ut för felparkering på motsvarande område. För att övervakningsavgift ska kunna tas ut krävs det att det på ett entydigt och klart sätt informeras om de förbud eller påbud som gäller för området och vilka påföljderna vid överträdelse är. Enligt propositionsmotiven kan övervakningsavgiften betraktas som en privaträttslig påföljd, ett avtalsvite, som följer av ett avtalsbrott. Övervakningsavgift och felparkeringsavgift är alternativa påföljder.

I sitt utlåtande om propositionen anser grundlagsutskottet (GrUU 57/2010 rd) att privat parkeringsövervakning handlar om att övervaka efterlevnaden av bestämmelser med förankring i lagar som stiftats av riksdagen eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem samt om att bestämma påföljder om dessa inte följs. Grundlagsutskottet anser vidare med hänvisning till tidigare utlåtanden och den juridiska litteraturen att påförande av administrativa sanktioner är sådan utövning av offentlig makt som avses i grundlagens 124 §. Enligt grundlagsutskottet kan lagförslag 2 om privat parkeringsövervakning därför realiseras endast om lagförslaget behandlas i den ordning 73 § i grundlagen föreskriver. Men enligt grundlagsutskottet finns det inte några skäl att förverkliga privat parkeringsövervakning genom ett undantagslagsförfarande. Lagförslag 2 bör därför förkastas, menar grundlagsutskottet.

Med beaktande av grundlagsutskottets utlåtande och de synpunkter som framförs där anser lagutskottet det motiverat att föreslå att lagförslag 2 förkastas. Följaktligen måste ändringarna nedan göras i lagförslag 1, 3 och 5.

*Detaljmotivering***1. Lag om offentlig parkeringsövervakning**

Lagrubriken. Eftersom lagutskottet föreslår att lagförslag 2 förkastas bör ordet "offentlig" strykas i rubriken till lagförslag 1.

1 §. Tillämpningsområde. I paragrafen föreslås inte, i linje med den gällande lagen, att den som utför kommunal parkeringsövervakning ska anmäla ett parkeringsfel till polisen om det har medfört allvarlig fara eller olägenhet. I sitt utlåtande om propositionen ansåg förvaltningsutskottet (FvUU 31/2010 rd) det viktigt att denna skyldighet kvarstår. Polisen ska då kunna ge ett straffanspråk även om felparkeringsavgift redan påförts, menar förvaltningsutskottet. I så fall ska felparkeringsavgiften givetvis återkallas.

Av propositionsmotiven framgår det att avsikten är att utvidga tillämpningen av felparkeringsavgifter till parkeringsfel som har kunnat skada eller äventyra trafiksäkerheten. Det här kan anses främja målet att övervakningen av felparkeringar i allt större utsträckning ska skötas av den kommunala parkeringsövervakningen och inte ligga på polisens ansvar. Så här kan polisen resurser bättre inriktas på polisverksamhetens kärnfunktioner. Propositionen motiveras också med att användningen av felparkeringsavgifter är en sanktionssäkrare metod och att avgiften inte efter den föreslagna höjningen nämnvärt avviker i stränghet från böter. Utredningar visar att det är mycket ovanligt att någon blivit dömd för felparkering utifrån bestämmelserna om äventyrande av trafiksäkerheten.

Med stöd av detta har lagutskottet stannat för att förorda propositionen. Det kan ändå understrykas att ingenting hindrar den kommunala parkeringsövervakaren från att anmäla parkeringsfel till polisen, trots att skyldigheten inte uttryckligen tas in i bestämmelsen. I synnerhet om en felparkering har samband med ett brott finns det anledning att anmäla saken till polisen. Utskottet framhåller också att det inte finns några hinder för att med stöd av 63 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996) söka återbrytande av ett beslut om felparkeringsavgift. Enligt den paragrafen kan ett beslut återbrytas exempelvis om det grundar sig på uppenbart oriktig tillämpning av lag eller på ett misstag som väsentligt har kunnat inverka på beslutet och återbrytandet anses påkallat av allmänt intresse. Enligt 6 § i förvaltningsprocesslagen har den myndighet besvärsmått i fråga om det allmänna intresse som

myndigheten ska bevaka. Med andra ord kan polisen söka återbrytande av ett beslut om felparkeringsavgift. Efter att ett beslut har blivit återbrutet finns det inga hinder för att behandla felparkeringsärendet i straffprocessuellt förfarande. Därmed kan det anses att det finns tillräckliga möjligheter att ingripa i efterskott.

2 §. Begränsningar av tillämpningsområdet. Enligt 1 mom. 1 punkten får felparkeringsavgift inte påföras om en sådan övervakningsavgift som avses i lagförslag 2 debiteras. Eftersom lagutskottet föreslår att lagförslag 2 förkastas, måste också denna punkt strykas. Punkt 2 i denna paragraf blir därför 1 punkten och 3 punkten 2 punkten.

Eftersom lagutskottet föreslår att lagförslag 2 ska förkastas, måste hänvisningen i paragrafens 2 mom. om överföring av rätten att sköta parkeringsövervakningen på fastigheten strykas.

3 §. Felparkeringsavgift. I paragrafens 1 mom. görs smärre tekniska och språkliga ändringar. I fråga om bemyndigande att utfärda förordning hänvisar utskottet till motiveringen till 23 §.

4 §. Klampning. Enligt paragrafens 3 mom. tas för de kostnader som klampning medför ut en fast ersättning i euro. För en kommuns del tas ersättningen ut i enlighet med en taxa som har godkänts av en kommunal myndighet och för polisen del i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Ersättningens storlek beror alltså på om den bestämts av kommunen eller av en statlig myndighet. För tydlighetens skull konstaterar lagutskottet att avsikten med bestämmelsen är att de faktiska utgifterna för klampningen ska bli ersatta. Enligt utredning motsvarar bestämmelsen 10 § 1 mom. i lagen om flyttning av fordon (828/2008). I vissa situationer där är flyttning av fordonet ett alternativ till klampning.

7 §. Innehållet i ett beslut. I ett beslut om felparkeringsavgift ska enligt 1 mom. 2 punkten nämnas förarens personuppgifter eller de uppgifter som behövs för att identifiera fordonet. I praktiken kan förarens personuppgifter nämnas

bara i det fall att han eller hon har påträffats vid fordonet. Utskottet föreslår därför att bestämmelsen ändras så att i beslutet ska nämnas den kända förarens personuppgifter och de uppgifter som behövs för att identifiera fordonet.

9 §. Ansvarig för felparkeringsavgift och klampningsersättning. Enligt paragrafen ska felparkeringsavgifter och klampningsersättning betalas av den förare som felparkerade. Samma skyldighet har också den person som i registret har antecknats som fordonets ägare eller innehavare. Den sistnämnda är det dock fri från ansvar om han eller hon gör det sannolikt att fordonet vid tidpunkten i fråga nyttjats olovligen av föraren eller att det inte fanns förutsättningar att påföra felparkeringsavgift. Förslaget svarar till innehåll mot bestämmelserna i den gällande lagen.

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande om propositionen framhållit att ägaren eller innehavaren inte kan bli befriad från betalningsskyldigheten genom att begära omprövning eller överklaga trots att han eller hon kan bevisa att någon annan gjort sig skyldig till felparkeringen. För att befrias från betalningsskyldigheten måste ägaren eller innehavaren kunna göra sannolikt att fordonet har använts olovligen av föraren. Enligt grundlagsutskottet strider bestämmelsen om bevisbördan mot oskuldspresumtionen i grundlagens 21 § och den föreslagna bestämmelsen måste därför ändras så att ägaren eller innehavaren befrias från ansvar om den gör det sannolikt att den inte själv har felparkerat. Detta är ett villkor för att lagförslaget ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Utifrån grundlagsutskottets anmärkning föreslår lagutskottet att paragrafens 2 mom. om olovlig användning ändras så att ägaren eller innehavaren av fordonet befrias från ansvar om den gör sannolikt att den inte har felparkerat.

12 §. Behörighetsvillkoren och tjänsteförhållandet för en kommunal parkeringsövervakare och parkeringskontrollant. Från början av 2011 kan man i Finland vid sidan av magisterexamen i juridik också avlägga en ny magisterexamen i internationell och komparativ rätt. Denna nya exa-

men ger emellertid inte samma kunskaper om Finlands rättsordning som den nuvarande magisterexamen i juridik och de äldre motsvarande högre examina i juridik. Den nya examen ger därför inte heller kompetens för sådana uppgifter som kräver magisterexamen i juridik. Lagutskottet föreslår att behövliga ändringar i 1 mom. görs i enlighet med detta.

Under utskottsbehandlingen väcktes frågan om kravet på juridisk examen är adekvat. Utskottet konstaterar att parkeringsövervakaren inte bara leder och övervakar parkeringskontrollanterna utan fungerar också i praktiken som en besvärinstans vid behandlingen av protest enligt gällande lag och omprövning enligt den föreslagna lagen. Om kommunen har ordnat med parkeringsövervakning är det den kommunala parkeringsövervakaren som avgör omprövningar oberoende av om det är en parkeringskontrollant eller polisen som har utfärdat felparkeringsavgiften. Enligt utskottets uppfattning måste parkeringsövervakaren av hänsyn till rättstryggheten ha adekvat utbildning för att behandla sådana ärenden. Därför stöder utskottet propositionen.

15 §. Begäran om omprövning. Vid behandlingen av omprövningsärenden iakttas bland annat bestämmelserna i 7 a kap. i förvaltningslagen (434/2003) på det sätt som nämns i motiven. I 49 f § i förvaltningslagen föreskrivs om rätt för den myndighet som behandlar ett rättelseyrkande att förbjuda eller avbryta verkställighet. För tydlighetens skull konstaterar lagutskottet att det här bland annat innebär rätt att bestämma att ett hjulblock ska lösas.

16 §. Besvär. Enligt 2 mom. får ändring i förvaltningsdomstolens beslut sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Enligt gällande lag får felparkeringsavgiftsärenden inte överklagas genom besvär till högsta förvaltningsdomstolen. Besvärsförbudet har motiverats med att en felparkering är av ringa principiell och praktisk betydelse. Det besvärstillståndssystem som nu föreslås motiveras främst

med att antalet felparkeringsärenden är stort och att det i praktiken kan förekomma situationer där det med tanke på en enhetlig rättspraxis kan finnas behov av den högsta besvärinstansens ståndpunkt.

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande och med hänvisning till tidigare utlåtanden ansett att systemet med besvärstillstånd inte i sig strider mot 21 § i grundlagen. Å andra sidan, menar grundlagsutskottet, är besvärstillståndssystemet exceptionellt i förvaltningsprocessen och det finns inga skäl att göra avsteg från huvudregeln om besvär till högsta förvaltningsdomstolen annat än av tungt vägande skäl. Grundlagsutskottet anser att ett besvärsförfarande i två steg före högsta förvaltningsdomstolen kan anses säkerställa rättstryggheten i tillräcklig mån med beaktande av betydelsen och karaktären av de beslut som är föremål för överklagande. Enligt grundlagsutskottet är det också relevant att högsta förvaltningsdomstolen måste bevilja besvärstillstånd om det föreligger någon sådan grund som nämns i 13 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen.

Också lagutskottet anser det motiverat att slopa det besvärsförbud som ingår i den gällande lagen och i stället ta i bruk ett sådant system med besvärstillstånd som föreslås i propositionen.

21 §. Fordon som används vid parkeringsövervakning. På fordon som används vid parkeringsövervakning tillämpas vad som föreskrivs i vägtrafiklagens 48 § 4 mom. om fordon som används vid trafikövervakning. I det momentet föreskrivs om exceptionella situationer där vissa myndigheter eller de som utför vägarbeten får avvika från trafikbestämmelserna och exempelvis stanna eller parkera i strid med bestämmelserna.

I samband med utskottsbehandlingen påpekades det att stämningsmän i tjänsteuppdrag borde ha rätt att parkera på områden där parkering är förbjuden. Enligt utredning är avsikten med propositionen inte att utveckla vägtrafiklagens trafikbestämmelser utan att förbättra påföljdssystemet. Vid beredningen av propositionen har man därför inte tagit ställning till frågan hur bestämmelserna i vägtrafiklagen ska följas. Lagutskot-

tet menar att det inte är möjligt att göra några ändringar i stämningsmännens rätt att parkera i samband med riksdagsbehandlingen av denna proposition.

23 § Närmare bestämmelser. Paragrafen föreskriver om sådant som ska regleras genom förordning. Enligt förslaget kan inrikesministeriet utfärda närmare bestämmelser genom förordning. Enligt 3 § 1 mom. utfärdas likaså bestämmelser om en högre parkeringsavgift än den som föreskrivs i lag genom förordning av inrikesministeriet.

Förvaltningsutskottet anför sitt utlåtande att närmare bestämmelser om det som avses i 3 § 1 mom. och 23 § 2—5 punkten ska utfärdas av finansministeriet, eftersom den kommunala förvaltningen och ekonomin numera sorterar under detta ministerium. Däremot skulle kommunikationsministeriet vara behörigt att utfärda förordning om de egenskaper som enligt 23 § 1 mom. krävs av hjulblock, eftersom det ministeriet ansvarar för bestämmelserna om vägtrafik och trafikleder.

Enligt utredning till lagutskottet hör de ärenden som omfattas av behörigheten att utfärda förordning varken till finansministeriet eller kommunikationsministeriet på ett naturligt sätt. Ministerierna har också motsatt sig att behörigheten att utfärda förordning överförs till dem på det sätt som förvaltningsutskottet föreslår. Lagutskottet ställer sig därför bakom regeringens förslag till hur förordningar i dessa frågor ska utfärdas. Förslaget motsvarar dessutom gällande lag.

3. Lag om ändring av 116 § i miljöskyddslagen

116 §. Paragrafens 4 mom. föreslår ändrad så att hänvisningen gäller den lag som avses i lagförslag 1. Lagutskottet föreslår ovan att ordet "offentlig" stryks i lagrubriken för lagförslag 1. Motsvarande ändring måste göras i den hänvisning som ingår i föreliggande moment.

4. Lag om ändring av 5 och 11 § i lagen om flyttning av fordon

5 §. *Flyttning med stöd av parkeringsbestämmelser.* Eftersom lagutskottet föreslår att lagförslag 2 ska förkastas måste hänvisningen i paragrafens 2 mom. till överföring av rätten att sköta parkeringsövervakningen på fastigheten strykas.

5. Lag om ändring av 12 b § i lagen om förvaltningsdomstolarna

12 b §. I paragrafens 1 mom. 1 punkten föreslås motsvarande ändringar som i 116 § 4 mom. i lagförslag 3.

Åtgärdsmotionen

I åtgärdsmotion 32/2007 rd föreslås det att regeringen vidtar åtgärder för att bereda en lag om privat parkeringsövervakning. Enligt motionen baserar sig skyldigheten att betala övervaknings-

avgift på ett avtal mellan markägaren eller markinnehavaren och den som parkerar fordonet (föraren). Avtalet uppkommer implicit när föraren godkänner de villkor för parkering som klart framgår av skyltning på området. Eftersom lagutskottet med hänvisning till grundlagsutskottets utlåtande föreslår förkastande av lagförslag 2 i propositionen, som har samma utgångspunkter som åtgärdsmotionen, föreslår utskottet att också åtgärdsmotionen förkastas.

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

godkänner lagförslag 1 och 3—5 med ändringar (Utskottets ändringsförslag),

förkastar lagförslag 2 och

förkastar åtgärdsmotion AM 32/2007 rd.

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om (utesl.) parkeringsövervakning

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
(Som i RP)

påföras eller klampning utföras utan en begäran eller en fullmakt av fastighetens ägare eller innehavare (utesl.).

2 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

Felparkeringsavgift får inte påföras, om
(1 punkten *utesl.*)

(1 och 2 punkten som 2 och 3 punkten i RP)

Har felparkeringen begåtts på ett privat område eller i terrängen, får felparkeringsavgift inte

3 §

Felparkeringsavgift

Felparkeringsavgiften är oberoende av felparkeringsens art 20 euro. Genom förordning av inrikesministeriet kan det dock föreskrivas om en högre felparkeringsavgift i en kommun eller i

olika delar av kommunen, om trafiktätheten, parkeringsplatsernas knapphet, antalet felparkeringar, trafikens smidighet eller andra trafikmässiga skäl kräver det. *Felparkeringsavgiftens* maximibelopp är 60 euro. Om parkeringsavgifter av olika storlek tas ut i olika delar i kommunen, är felparkeringsavgiftens maximibelopp dock 80 euro i den del av kommunen där parkeringsavgiften är störst. Är kommunal parkeringsövervakning införd, ska inrikesministeriet innan förordningen utfärdas begära utlåtande av kommunen och vid behov av den berörda polis-inrättningen.

(2—4 mom. som i RP)

4—6 §
(Som i RP)

7 §

Innehållet i ett beslut

I ett beslut om felparkeringsavgift ska följande nämnas:

(1 punkten som i RP)

2) personuppgifter om den kända föraren och de uppgifter som behövs för att identifiera fordonet,

(3—7 punkten som i RP)

(2 och 3 mom. som i RP)

8 §
(Som i RP)

9 §

Ansvarig för felparkeringsavgift och klampningsersättning

(1 mom. som i RP)

För en felparkeringsavgift som har påförts på grund av felparkering svarar också den person som i registret antecknats som fordonets ägare eller innehavare. Fordonets ägare eller innehavare är dock fri från ansvar, om han eller hon gör det sannolikt att *han eller hon inte har felparkerat* eller att det inte fanns förutsättningar för att påföra felparkeringsavgift.

(3 mom. som i RP)

10 och 11 §
(Som i RP)

12 §

Behörighetsvillkoren och tjänsteförhållandet för en kommunal parkeringsövervakare och parkeringskontrollant

Behörighetsvillkor för en kommunal parkeringsövervakare är *annan högre högskoleexamen i juridik än magisterexamen i internationell och komparativ rätt* och förtrogenhet med trafikfrågor.

(2 och 3 mom. som i RP)

13—26 §
(Som i RP)

3.

Lag

om ändring av 116 § i miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen (86/2000) 116 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1100/2002, som följer:

116 §
Straffbestämmelser

gift påföras enligt vad som bestäms i lagen om
(utesl.) parkeringsövervakning (/).

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

För en överträdelse av förbud mot tomgångs-
körning med motorfordon kan felparkeringsav-

4.

Lag

om ändring av 5 och 11 § i lagen om flyttning av fordon

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om flyttning av fordon (828/2008) 5 § och 11 § 1 mom. som följer:

5 §
Flyttning med stöd av parkeringsbestämmelser

gäran från områdets ägare eller innehavare (*utesl.*).
(3—5 mom. som i RP)

(1 mom. som i RP)

Har ett fordon parkerats på ett privat område
eller i terrängen i strid med en bestämmelse om
parkering, utför kommunen eller den kommunala
parkeringsövervakaren en närflyttning eller
upplagsflyttning efter två dygn på motiverad be-

11 §
(Som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

5.

Lag

om ändring av 12 b § i lagen om förvaltningsdomstolarna

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förvaltningsdomstolarna (430/1999) 12 b § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 675/2006, som följer:

12 b §

Domförhet med en ledamot

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

Förvaltningsdomstolen är domför även med en ledamot när den avgör fullföljdsärenden som gäller

1) tillämpningen av lagen om (*utesl.*) parkeringsövervakning (/) eller lagen om kontrollavgift i kollektivtrafik (469/1979),

Helsingfors den 3 mars 2011

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Janina Andersson /gröna
vordf. Anna-Maja Henriksson /sv
medl. Esko Ahonen /cent
Kalle Jokinen /saml
Oiva Kaltiokumpu /cent
Ilkka Kantola /sd
Sampsa Kataja /saml
Jari Larikka /saml

Outi Mäkelä /saml
Raimo Piirainen /sd
Pirkko Ruohonen-Lerner /saf
Mauri Salo /cent
Kari Uotila /vänst
Mirja Vehkaperä /cent
Lasse Virén /saml.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Tuokila.